

РЕШЕНИЕ

№ 24734

гр. София, 25.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9406** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на М. Д. Д. от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 228з - 882/06.09.2024 г., издадена от ст. полицаи 04 РУ, гр. ООР, сектор „ОП“ при СДВР.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че цитираното в ЗППАМ наказателно постановление не му е връчено, като неправилно в случая е приложена разпоредбата на чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. Иска се отмяна на наложената принудителна мярка.

В съдебно заседание оспорващия не се явява и не се представлява.

Ответникът – Ю. Д. Д. - ст. полицаи 04 РУ, гр. ООР, сектор „ОП“ при СДВР, чрез юрк. Г., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ с присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна възнаграждение. Подробни съображения досежно неоснователността на жалбата излага в писмени бележки.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С обжалваната Заповед по чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП на оспорващия е наложена ПАМ

– прекратяване на регистрацията на ППС – Порше К. за срок от шест месеца, като е отнето СРМПС №[ЕИК] и 2 броя регистрационни табели с [рег.номер на МПС] . Заповедта е постановена въз основа на издаден АУАН № 1370156 от 06.09.2024 г. против М. Д., който на 06.09.2024 г., около 22:20 часа , е управлявал горепосоченото МПС в [населено място], ул. Л. А. пред [жилищен адрес] с посока на движение от ул. В. С. към ул. Т. К., след като СУМПС с номер[ЕИК], е обявено за изземване. Установено е, че водачът управлява МПС в срока на изтърпяване на наказание за лишаване от управление на МПС за срок от 6 месеца, влязло в сила с НП № 24-4332-007529 от 11.04.2024 г.

По делото са приети без оспорване от страните писмени доказателства представени с жалбата, административната преписка, включително и такива касаещи компетентността на административния орган, издал процесната заповед.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед № 81213-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 5133-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, както и заповед № 5133-873 от 02.02.2023 г. на директора на СДВР.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма, съдържа всички необходими реквизити, заложи в изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК. В акта са посочени фактическите и правни основания обусловили издаването му. Не са изложени мотиви относно продължителността на мярката – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 (шест) месеца. Предвид обаче прилагането на ПАМ за минималния предвиден нормативно срок, порокът не се преценява за съществен.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, такива, които ако не бяха допуснати, биха обосновали други фактически и правни изводи на административния орган. Оспорената заповед е издадена въз основа на АУАН № 1370156 от 06.09.2024 г., същият е съставен за нарушение по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, е и надлежно връчен на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав намира, че ПАМ е приложена законосъобразно, тъй като се установява по безспорен начин наличието на изискуемите от нормативната уредба предпоставки за налагането ѝ предвид следното:

Съобразно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки:

По т. 2а. (посл. изм. - ДВ, бр. 2 от 2018 г., в сила от 03.01.2018 г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Разпоредбата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателят, който е управлявал собственото си ППС на 06.09.2024 г., е бил неспособен водач, т. к. след извършена проверка служителите на реда са установили, че същият е с отнето СУМПС по административен ред /подлежащо на изземване/ във връзка с издадено НП № 24-4332-007529 от 11.04.2024 г. В приложения акт за установяване на административно нарушение № 1370156 от 06.09.2024 г. е отразена описаната фактическа обстановка. Актът е издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му по закон, по установения ред и форма. Същият е официален удостоверяващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, който се ползва с презумптивна доказателствена сила за това обстоятелство съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, която не е оборена в хода на съдебното производство. Въз основа на него по безспорен начин се доказва извършеното административно нарушение от водача с отнето по административен ред СУМПС. По делото е приложен и протокол за доброволно предаване от 06.09.2024 г., от който е видно, че Д. е предал на служител на 04 РУ – СДВР /Ю. Д./ един брой СУМПС с №[ЕИК].

Самият факт, че водачът е управлявал МПС след като е бил лишен от право да управлява моторно превозно средство по административен ред, е достатъчно основание за издаване на заповед за прилагане на принудителната административна мярка спрямо собственика - прекратяване регистрацията на ППС. При наличие на законоустановените предпоставки, както е в случая, наказващият орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ.

Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неспособни лица да управляват МПС, в защита на значимия обществен интерес, свързан с осигуряване на безопасното движение по пътищата, което включва и управление на МПС от правоспособни лица – лица, които притежават свидетелство за управление на МПС, на които същото не е отнето и които не са лишени по този начин от правото да управляват МПС.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за неоснователна, а оспореният административен акт за законосъобразен, като не са налице основанията по чл. 146, т. 1-5 АПК за неговата отмяна.

Съобразно изхода на спора в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Д. Д. от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 228з - 882/06.09.2024 г., издадена от ст. полицаи 04 РУ, гр. ООР, сектор „ОП“ при СДВР.

ОСЪЖДА М. Д. Д., ЕГН – [ЕГН], да заплати в полза на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 100 /сто/ лева – разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: